

PARLAMENT EUROPEJSKI

2014 - 2019

Dokument z posiedzenia

A8-0171/2015

21.5.2015

SPRAWOZDANIE

w sprawie strategicznej sytuacji militarnej w basenie Morza Czarnego po
bezprawnej aneksji Krymu przez Rosję
(2015/2036(INI))

Komisja Spraw Zagranicznych

Sprawozdawca: Ioan Mircea Pașcu

PR_INI

SPIS TREŚCI

	Strona
PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO	3
WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI.....	13

PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

w sprawie strategicznej sytuacji militarnej w basenie Morza Czarnego po bezprawnej aneksji Krymu przez Rosję (2015/2036(INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie Ukrainy, w szczególności rezolucję z dnia 15 stycznia 2015 r.¹,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 12 września 2013 r. w sprawie morskiego wymiaru wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony², rezolucję z dnia 12 września 2012 r. w sprawie rocznego sprawozdania Rady dla Parlamentu Europejskiego na temat wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa³, rezolucję z dnia 3 lipca 2012 r. w sprawie handlowych aspektów Partnerstwa Wschodniego⁴ oraz rezolucję z dnia 14 grudnia 2011 r. w sprawie przeglądu europejskiej polityki sąsiedztwa⁵,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 20 stycznia 2011 r. w sprawie strategii UE na rzecz regionu Morza Czarnego⁶,
- uwzględniając konkluzje Rady UE z dnia 17 marca 2014 r., 21 marca 2014 r. oraz 18 grudnia 2014 r.,
- uwzględniając konkluzje Rady (do Spraw Zagranicznych) w sprawie Ukrainy z dnia 17 listopada 2014 r. i 29 stycznia 2015 r.,
- uwzględniając ostatnie oświadczenia Rady do Spraw Zagranicznych z dnia 9 lutego i 16 marca 2015 r.,
- uwzględniając układy o stowarzyszeniu UE z Ukrainą, Mołdawią i Gruzją,
- uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje w sprawie Federacji Rosyjskiej, w szczególności rezolucję z dnia 13 marca 2014 r. w sprawie rosyjskiej napaści na Ukrainę⁷, rezolucję z dnia 17 kwietnia 2014 r. w sprawie nacisków Rosji na kraje Partnerstwa Wschodniego, a w szczególności destabilizacji wschodniej Ukrainy⁸ oraz rezolucję z dnia 18 września 2014 r. w sprawie sytuacji na Ukrainie i stanu stosunków UE-Rosja⁹,
- uwzględniając oświadczenie ze szczytu NATO w Walii z dnia 5 września 2014 r.,

---

¹ Teksty przyjęte, P8_TA(2015)0011.

² Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0380.

³ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0334.

⁴ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0276.

⁵ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0576.

⁶ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0025.

⁷ Teksty przyjęte, P7_TA(2014)0248.

⁸ Teksty przyjęte, P7_TA(2014)0457.

⁹ Teksty przyjęte, P8_TA(2014)0025.

- uwzględniając art. 52 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych (A8-0171/2015),
- A. mając na uwadze, że basen Morza Czarnego jest jednym z regionów świata o szczególnym znaczeniu strategicznym oraz o kluczowym znaczeniu dla UE i jej państw członkowskich, zwłaszcza ze względu na zapewnienie im bezpieczeństwa i obrony oraz na europejską politykę sąsiedztwa i Partnerstwo Wschodnie; mając na uwadze, że znaczenie wzmocnionej współpracy między Unią Europejską a państwami tego regionu zostało uznane w synergii czarnomorskiej – regionalnej polityce UE zapoczątkowanej w 2008 r.; mając na uwadze, że basen Morza Czarnego jest miejscem wszystkich długotrwałych konfliktów w Republice Mołdawii (Naddniestrze), Gruzji (Osetia Południowa i Abchazja) oraz między Armenią i Azerbejdżanem (Górski Karabach);
- B. mając na uwadze, że basen Morza Czarnego stanowi bardzo ważną granicę zewnętrzną Unii Europejskiej;
- C. mając na uwadze, że Rada Europejska zdecydowanie potępiła aneksję Krymu i Sewastopola przez Federację Rosyjską, która to aneksja naruszyła Kartę Narodów Zjednoczonych, Paryską kartę dla nowej Europy oraz Akt końcowy Konferencji Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie, a także była sprzeczna z zobowiązaniami Rosji wynikającymi z memorandum budapeszteńskiego z 1994 r., i nie uzna tej aneksji; mając na uwadze, że Rosja podjęła działania mające na celu destabilizację sytuacji na wschodzie Ukrainy; mając na uwadze, że w rezultacie wprowadzono ograniczenia w handlu między UE a Krymem;
- D. mając na uwadze, że NATO potępiło eskalację działań zbrojnych prowadzonych przez Federację Rosyjską na Krymie, bezprawną i nieuprawnioną aneksję Krymu przez Federację Rosyjską oraz nieustającą i celową destabilizację wschodniej Ukrainy przez Federację Rosyjską przy pogwałceniu prawa międzynarodowego;
- E. mając na uwadze, że po bezprawnej aneksji Krymu równowaga militarna w basenie Morza Czarnego została zachwiana, a Rosja kontroluje obecnie bezprawnie setki kilometrów linii brzegowej Krymu i sąsiednie wody w pobliżu granic morskich NATO i UE; mając na uwadze, że Rosja podsyca agresywne działania na terytorium Ukrainy;
- F. mając na uwadze, że przed bezprawną aneksją Krymu rosyjskie siły lądowe i powietrzne na Krymie były minimalne i zajmowały się głównie obroną Sewastopola – głównej bazy rosyjskiej floty czarnomorskiej – i dwóch sąsiednich baz morskich; mając na uwadze, że aneksja Krymu znacząco osłabiła ukraińskie siły zbrojne, w szczególności marynarkę wojenną, która została przejęta przez wojska rosyjskie; mając na uwadze, że dzięki koncentracji wojsk na Krymie oraz w basenie Morza Czarnego po aneksji Krymu Rosja zdołała utworzyć ofensywne połączone siły uderzeniowe obejmujące siły morskie, lądowe i powietrzne;
- G. mając na uwadze, że po aneksji Krymu Rosja przyspieszyła rozbudowę i modernizację floty czarnomorskiej; mając na uwadze, że plan modernizacji floty czarnomorskiej stanowi jeden z najambitniejszych elementów rosyjskiego państwowego programu

zakupu broni na lata 2011–2020; mając na uwadze, że w grudniu 2014 r. rosyjski rząd zatwierdził nową doktrynę militarną, która uznaje NATO za główne zagrożenie dla bezpieczeństwa Rosji;

- H. mając na uwadze, że w 2007 r. Rosja zawiesiła wykonywanie Traktatu o konwencjonalnych siłach zbrojnych w Europie; mając na uwadze, że w dniu 11 marca 2015 r. Rosja zrezygnowała z uczestnictwa w pracach wspólnej grupy konsultacyjnej w ramach Traktatu o konwencjonalnych siłach zbrojnych w Europie i w rezultacie całkowicie wycofała się z tego traktatu;
- I. mając na uwadze, że Turcja jest krajem kandydującym do członkostwa w UE, państwem sojuszniczym NATO, potęgą morską, aktywnym regionalnym graczem w polityce zagranicznej i kluczowym partnerem dla UE, zwłaszcza w kwestiach dotyczących energii i bezpieczeństwa granic; mając na uwadze, że strategiczne położenie Turcji ma również istotne znaczenie w przypadku innego poważnego zagrożenia, przed którym stoją NATO i UE, a mianowicie samozwańczego Państwa Islamskiego; mając na uwadze, że Turcja może odegrać ważną rolę w przeciwdziałaniu zagrożeniom występującym w regionie Morza Czarnego oraz związanym z Państwem Islamskim; mając na uwadze, że Turcja, pomimo uznania aneksji Krymu przez Rosję za działanie bezprawne, nie określiła jeszcze jasno swego stanowiska wobec tego aktu i jego skutków; mając na uwadze, że ostatnie posunięcia dyplomatyczne Turcji, w szczególności dotyczące kryzysów niedaleko od jej granic, okazały się dwuznaczne i nie były zbieżne ze stanowiskami UE i NATO; mając na uwadze, że Turcja jest strategicznym partnerem w dziedzinie bezpieczeństwa i ma do odegrania w regionie Morza Czarnego ważną rolę, w tym również rolę przewidzianą dla niej w postanowieniach konwencji z Montreux z 1936 r.;
- J. mając na uwadze, że reakcja UE na rosyjską agresję i naruszenie przez Rosję integralności terytorialnej Gruzji w 2008 r. mogła zachęcić Rosję do podjęcia podobnych działań na Ukrainie; mając na uwadze, że UE, NATO i USA podpisały „traktaty” podpisane odpowiednio w listopadzie 2014 r. i w marcu 2015 r. przez Rosję i separatystyczne władze w Abchazji i Osetii Południowej oraz ponownie potwierdziły swoje poparcie dla suwerenności i integralności terytorialnej Gruzji; mając na uwadze, że owe „traktaty” stanowią naruszenie podstawowych zasad prawa międzynarodowego i międzynarodowych zobowiązań Rosji, w tym zobowiązań powziętych w ramach porozumienia o zawieszeniu broni z dnia 12 sierpnia 2008 r.;
- K. mając na uwadze, że po aneksji Abchazji, regionu Cchinwali w Osetii Południowej, a w ostatnim czasie Krymu przez siły rosyjskie dochodzi tam do łamania praw człowieka; mając na uwadze, że na Krymie łamanie praw człowieka dotyka grup mniejszościowych i przeciwników rosyjskiej okupacji, a w szczególności rdzennych Tatarów krymskich, działaczy proukraińskich, działaczy społeczeństwa obywatelskiego i osoby pragnące zachować obywatelstwo ukraińskie;

Zmiany w warunkach strategicznych i krajobrazie bezpieczeństwa basenu Morza Czarnego

1. zdecydowanie popiera nieuznawanie aneksji Krymu przez Rosję; przypomina o swoim zobowiązaniu na rzecz niepodległości, suwerenności i integralności terytorialnej Ukrainy, zgodnie z Kartą Narodów Zjednoczonych, zwłaszcza jej art. 2; w pełni popiera

konkluzje Rady Europejskiej, zgodnie z którymi UE nie uzna bezprawnej aneksji Krymu i Sewastopola; podkreśla, że aneksja narusza także umowę o przyjaźni, współpracy i partnerstwie zawartą między Ukrainą i Federacją Rosyjską w 1997 r.; podkreśla potrzebę tego, aby UE i jej państwa członkowskie przemawiały jednym głosem w sprawie stosunków UE z Rosją;

2. z zaniepokojeniem zauważa, że bezprawna aneksja Krymu doprowadziła do istotnej zmiany w strategicznym krajobrazie basenu Morza Czarnego i sąsiedniego obszaru; jest zdania, że agresywne działania Rosji symbolizują jej powrót do podejścia zakładającego istnienie wrogich sobie bloków; ostrzega, że zajmując cały półwysep, Rosja uzyskała niezmiernie ważny przyczółek sięgający zarówno na zachód (Bałkany, Naddniestrze i ujście Dunaju), jak i na południe (wschodnia część basenu Morza Śródziemnego), gdzie rozmieściła stałe siły morskie, a ponadto bezprawna aneksja Krymu umożliwiła Rosji utworzenie „południowego Kaliningradu” – kolejnego punktu bezpośrednio graniczącego z NATO;
3. jest zdania, że zmiana w krajobrazie geostrategicznym, ewoluująca sytuacja militarna w basenie Morza Czarnego i zbrojna aneksja Krymu przez Rosję wskazują na szersze i systemowe wyzwania dla opartych na normach struktur europejskiego bezpieczeństwa po zakończeniu zimnej wojny; jest zdania, że UE i państwa członkowskie muszą mieć odpowiedź na te wyzwania w zakresie bezpieczeństwa oraz ponownie zdefiniować swoją politykę zagraniczną i bezpieczeństwa w nowym kontekście, a ponadto że wyzwania te muszą być odzwierciedlone w zrewidowanej europejskiej strategii bezpieczeństwa, strategii Unii Europejskiej w zakresie bezpieczeństwa morskiego oraz strategii UE na rzecz regionu Morza Czarnego; jest zaniepokojony zwiększoną presją rosyjską na wschodnią granicę UE, w tym na Rumunię, Polskę i państwa bałtyckie, co stanowi poważne zagrożenie;
4. podkreśla, że UE powinna poprawić swoją własną odporność oraz odpowiedzieć na wyzwanie związane z militaryzacją informacji i bezpieczeństwem informacji; z zadowoleniem przyjmuje decyzję Rady z dnia 19 i 20 marca 2015 r. o uruchomieniu projektu mającego na celu zwalczanie rosyjskiej propagandy, m.in. poprzez finansowanie kilku rosyjskojęzycznych kanałów telewizyjnych;
5. jest głęboko zaniepokojony obecną defensywną i ofensywną koncentracją wojsk rosyjskich w basenie Morza Czarnego oraz planowaną rozbudową i modernizacją rosyjskiej floty czarnomorskiej, w tym zakupem sześciu nowych i nowoczesnych okrętów podwodnych z silnikiem wysokoprężnym typu Rostów nad Donem oraz sześciu nowych fregat typu Admirał Grigorowicz; przypomina, że rozmieszczenie ofensywnych sił powietrznych oraz modernizacja krymskiej infrastruktury wojskowej umocni ofensywną pozycję militarną Rosji i zwiększy jej zdolność do wywierania wpływu poza swoim terytorium;
6. z zaniepokojeniem zauważa, że Rosja nieustannie zwiększa swoją obecność militarną w zajętych regionach Gruzji: Abchazji i Cchinwali w Osetii Południowej; zauważa, że infrastruktura militarna o charakterze obronnym i ofensywnym, charakteryzująca się dużym zasięgiem operacyjnym, stanowi poważne zagrożenie dla całego regionu Morza Czarnego;

7. z zaniepokojeniem zauważa, że Rosja znacznie zwiększyła swoje zdolności obrony powietrznej i morskiej w basenie Morza Czarnego, rozmieszczając nowe pociski przeciwookrętowe (o zasięgu 600 km, potencjalnie docierające do Bosforu) oraz doprowadzając do tego, że rosyjskie myśliwce kontrolują około trzech czwartych obszaru powietrznego basenu Morza Czarnego (w praktyce zwiększając trzykrotnie liczbę lotnisk na Krymie); w związku z tym zauważa, że Rosja zwiększyła swoje zdolności zarówno pod względem strategicznym, jak i taktycznym; ze strategicznego punktu widzenia bombowce dalekiego zasięgu zdolne do przenoszenia pocisków manewrujących oraz samoloty zwiadowcze operujące w pobliżu zachodnich wybrzeży Morza Czarnego mają potencjał, by penetrować terytorium sięgające w głąb Europy Środkowej; z taktycznego punktu widzenia dwie brygady piechoty morskiej – potencjalnie wspierane przez śmigłowcowce typu Mistral – stanowią potencjalnie poważne zagrożenie desantem; wzywa Francję do jednoznacznej i ostatecznej rezygnacji ze sprzedaży Rosji okrętów desantowych;
8. jest głęboko zaniepokojony złożoną przez prezydenta Putina deklaracją o możliwości postawienia w stan gotowości rosyjskich sił jądrowych podczas operacji zajmowania Krymu przez Rosję w przypadku, gdyby Zachód zdecydował się interweniować przeciwko aneksji; jest także głęboko zaniepokojony utrzymanymi w tonie gróźb oświadczeniami składanymi przez wysokich rangą rosyjskich urzędników o przysługującym Rosji prawie do rozmieszczania i utrzymywania na Krymie broni jądrowej, co miałyby skutki o zasięgu globalnym; z zaniepokojeniem zauważa, że w marcu 2015 r., podczas sprawdzianu gotowości bojowej, Rosja rozmieściła na Krymie nieokreśloną liczbę strategicznych bombowców Tu-22M3 zdolnych do przenoszenia głowic jądrowych; wyraża zaniepokojenie nową rosyjską doktryną wojskową z grudnia 2014 r., która dopuszcza użycie broni nuklearnej przeciw państwu, które takiej broni nie posiada;
9. zauważa, że potencjalne rozmieszczenie przez Rosję na Krymie systemów broni podwójnego przeznaczenia podaje w wątpliwość przyjazne zamiary Rosji, jeśli chodzi o osiągnięcie postępów w wielostronnym programie rozbrojenia nuklearnego w nadchodzącym przeglądzie Układu o nierozprzestrzenianiu broni jądrowej, podważając podjęte do tej pory wysiłki w tym celu;
10. uważa, że ostatnie przypadki przelatywania rosyjskich myśliwców w pobliżu okrętów wojennych NATO i platform poszukiwawczych na Morzu Czarnym wskazują jednoznacznie na agresywniejszą postawę Rosji w basenie Morza Czarnego i ostrzega przed zwiększonym ryzykiem eskalacji; wzywa do ustanowienia bezpośrednich linii łączności wojskowej w celu uniknięcia tragicznych nieporozumień, które mogłyby mieć daleko idące skutki militarne oraz w dziedzinie bezpieczeństwa;
11. jest głęboko zaniepokojony niezwykle poważną sytuacją we wschodniej Ukrainie, gdzie wojna prowadzi do destabilizacji Ukrainy oraz całego regionu, w tym ewentualnym zagrożeniem polegającym na utworzeniu korytarza lądowego łączącego terytorium Rosji z Krymem przez tereny kontrolowane przez separatystów wzdłuż zachodniego wybrzeża Morza Azowskiego (Mariupol), w wyniku czego Ukraina zostałaby całkowicie odcięta od morza; wzywa Ukrainę i Republikę Mołdawii do podjęcia działań na rzecz uniemożliwienia dostaw broni i zaopatrzenia militarnego do Naddniestrza,

zarówno drogą lądową, jak i lotniczą;

12. potępia fakt, że Rosja udziela bezpośredniego i pośredniego wsparcia grupom separatystycznym na Ukrainie, w tym również w postaci broni oraz żołnierzy, co ułatwia kontynuowanie wojny; jest zaniepokojony doniesieniami o zbrodniach wojennych popełnianych w regionie kontrolowanym przez separatystów wspieranych przez Rosję, w tym o zestrzeleniu cywilnego samolotu pasażerskiego (lot MH-17), które to wydarzenie jest obecnie przedmiotem niezależnego dochodzenia międzynarodowego; wzywa Rosję do natychmiastowego wycofania wszystkich swoich sił zbrojnych z terytorium Ukrainy oraz do przestrzegania porozumień z Mińska; wzywa Rosję i wszystkie zaangażowane strony do użycia swoich wpływów, by powstrzymać działania wojenne oraz zapobiec kolejnym zbrodniom wojennym i nowym ofiarom; ponownie podkreśla, że w przypadku popełnienia zbrodni wojennych amnestia nie jest możliwa;
13. ubolewa, że inicjatywy na rzecz współpracy regionalnej w dziedzinie bezpieczeństwa w basenie Morza Czarnego – BLACKSEAFOR i „Czarnomorska harmonia” – opracowane w celu zademonstrowania światu, że kraje przybrzeżne mogą ponosić główną odpowiedzialność za swoje bezpieczeństwo i jednocześnie utrzymać możliwość wznowienia w przyszłości współpracy między tymi państwami, są obecnie sparaliżowane;

Zdecydowane stanowisko wobec Rosji i komunikacja z Rosją

14. podkreśla, że stosunki z Rosją, która jest jednym z głównych podmiotów w systemie międzynarodowym, powinny co do zasady opierać się w dłuższej perspektywie na współpracy, a nie na konfrontacji; jest jednak zdania, że w perspektywie krótkoterminowej i średnioterminowej ze względu na brak zaufania w wyniku ostatnich działań Rosji jakiegokolwiek wznowienie współpracy musi opierać się, po pierwsze, na udzieleniu przez NATO silnych gwarancji strategicznych wschodnim członkom sojuszu, a po drugie, na zmianie polityki Rosji w stosunku do Ukrainy, w szczególności na całkowitej i bezwarunkowej realizacji podpisanych we wrześniu 2014 r. i w lutym 2015 r. porozumień z Mińska (mających zastosowanie jedynie do konfliktu we wschodniej Ukrainie) oraz na powrocie Krymu do Ukrainy, co oznaczałoby przywrócenie statusu quo ante i kontroli władz ukraińskich nad własnym terytorium w obrębie uznanych na szczeblu międzynarodowym granic;
15. wyraża nadzieję, że porozumienie o zawieszeniu broni z Mińska zawarte w dniu 12 lutego 2015 r. będzie dotrzymane i da czas potrzebny na wynegocjowanie rozwiązania politycznego; jest zaniepokojony licznymi oznakami łamania porozumienia przez stronę rosyjską i przez separatystów; podkreśla, że obecne międzynarodowe ramy prawne muszą być w pełni przestrzegane;
16. uważa, że jeżeli Rosja nie wdroży w pełni porozumień o zawieszeniu broni z Mińska i będzie w dalszym ciągu destabilizować wschodnią Ukrainę oraz trwać przy bezprawnej aneksji Krymu, należy utrzymać i zaostrzyć system sankcji oraz rozważyć możliwość dostarczenia Ukrainie broni defensywnej i udzielenia jej wsparcia na rzecz poprawy jej zdolności obronnych; jest zdania, że państwa nadbrzeżne mogą wnieść znaczny wkład poprzez przyłączenie się do tych wysiłków, wobec czego wzywa Ukrainę, Republikę Mołdawii i Gruzję do rozważenia możliwości zacieśnienia współpracy, w tym również

współpracy wojskowej, np. poprzez przeanalizowanie kwestii utworzenia wielonarodowej formacji, a do członków NATO zwraca się o rozważenie wsparcia takich inicjatyw; podkreśla, że UE musi zademonstrować jedność, solidarność i zaangażowanie w kwestii sankcji nakładanych na Rosję z powodu jej działań łamiących obowiązujące zasady prawa międzynarodowego;

17. wzywa państwa członkowskie UE do utrzymania twardego i spójnego stanowiska w odniesieniu do zobowiązań dotyczących uzgodnionych wobec Rosji sankcji, także przez zamrożenie wszelkiej współpracy w dziedzinie wojskowości i obronności oraz przez anulowanie umów, na przykład umowy dotyczącej dostawy do Rosji okrętów desantowych typu Mistral;

Bezpieczeństwo energetyczne, morskie i ludzkie oraz bezpieczeństwo granic w basenie Morza Czarnego

18. z zadowoleniem przyjmuje realizację polityki energetycznej UE, której celem jest wspieranie bezpieczeństwa energetycznego wszystkich państw członkowskich; wzywa państwa członkowskie do podjęcia działań niezbędnych z punktu widzenia ograniczenia ich zależności energetycznej i zapewnienia bezpieczeństwa wydobycia oraz przesyłu ropy naftowej i gazu w regionie Morza Czarnego; wzywa UE do wspierania inicjatyw na rzecz dywersyfikacji surowców energetycznych z regionu Morza Czarnego, w tym również poprzez środki inwestycyjne i finansowe w ramach strategii niezależności energetycznej; wzywa Komisję do wznowienia prac zmierzających do budowy gazociągu Nabucco; uważa, że konstruktywne i pełne zaufania relacje z krajami sąsiednimi stanowią najlepszą gwarancję dostaw energii do państw członkowskich;
19. jest zaniepokojony, że korzyści płynące z wydobycia oraz przesyłu ropy naftowej i gazu w regionie Morza Czarnego są w coraz większym stopniu zależne od stopnia militaryzacji w wyniku bezprawnej aneksji Krymu przez Rosję oraz wynikającego stąd zwiększania jej potencjału w tym regionie; przypomina, że ze względu na potencjalną niestabilność, a w szczególności ze względu na zależność Europy od Morza Czarnego w odniesieniu do dostaw energii, UE ma strategiczny interes w powstrzymaniu regionalnych podmiotów od politycznej gry na przetrzymanie, przy czym może w tym celu zmobilizować europejskie siły morskie i powietrzne w regionie Morza Czarnego; wzywa państwa członkowskie do podjęcia działań koniecznych dla zagwarantowania bezpieczeństwa eksploatacji oraz przesyłu ropy naftowej i gazu w regionie Morza Czarnego;
20. podkreśla, że obecny kryzys wpływa na współpracę w innych istotnych dziedzinach, takich jak zarządzanie granicami i bezpieczeństwo granic (szczególnie kontrola migracji), handel i zwalczanie przestępczości zorganizowanej;
21. potępia łamanie praw człowieka na Krymie od chwili jego zajęcia przez siły rosyjskie, co obejmuje zastraszanie i coraz liczniejsze przypadki wymuszonych zaginięć¹, ograniczanie wolności słowa i prześladowanie mniejszości, zwłaszcza mniejszości etnicznych i narodowych; potępia systematyczne prześladowania rdzennych Tatarów

---

¹ W rozumieniu art. 7 ust. 1 lit. i) statutu rzymskiego (2002)

krymskich, którzy uczestniczyli w demonstracjach poparcia integralności terytorialnej Ukrainy; przypomina, że tysiące Tatarów krymskich uciekło z ojczyzny ze strachu przed prześladowaniami, szukając schronienia w innych regionach Ukrainy; solidaryzuje się z nimi i zwraca się z pilnym apelem o poprawę tej sytuacji; wzywa władze rosyjskie do natychmiastowego zaprzestania nękania Medżlisu będącego organem wykonawczym Tatarów krymskich; wzywa Rosję, by w pełni szanowała prawa człowieka lokalnej ludności na Krymie, a także wzywa Ukrainę, Unię Europejską oraz jej państwa członkowskie, by monitorowały przestrzeganie praw człowieka na Krymie;

22. wzywa do przeprowadzenia dochodzeń i umożliwienia międzynarodowym organizacjom monitorującym przestrzeganie praw człowieka lepszemu wglądu we wszystkie przypadki poważnych naruszeń praw człowieka na Krymie; wzywa rząd ukraiński, by uczynił wszystko, co w jego mocy i przeprowadził dochodzenia w sprawie zbrodni wojennych popełnionych na terytorium kraju oraz ścigał sędawnie sprawców tych zbrodni; wzywa społeczność międzynarodową, z trybunałem haskim włącznie, do podjęcia śledztwa w sprawie ewentualnych przestępstw popełnionych w trakcie nielegalnej aneksji Krymu i konfliktu we wschodniej Ukrainie;
23. zwraca uwagę na wyjątkową podatność środowiskową basenu Morza Czarnego; podkreśla, że coraz większa militaryzacja regionu rodzi nowe zagrożenia dla tego delikatnego ekosystemu oraz wzywa do ustanowienia skutecznego mechanizmu zapobiegania incydentom, który obejmowałby niezawodny system wymiany informacji między wszystkimi państwami nadbrzeżnymi w sytuacjach alarmowych;
24. przypomina, że w obliczu rosyjskiej wojny hybrydowej na Ukrainie UE musi pozostać zjednoczona i przemawiać jednym głosem; jest głęboko przekonany, że jedność stanowi niezbędny warunek skutecznej odpowiedzi na wszystkie zagrożenia bezpieczeństwa i wyzwania polityczne wynikające z połączenia rosyjskich działań wojskowych i niewojskowych na Ukrainie;

Rola UE i podmiotów międzynarodowych

25. podkreśla, że region Morza Czarnego powinien stanowić rzeczywisty priorytet dla UE; jest zdania, że obecny format synergii czarnomorskiej jest już nieaktualny; ponownie wzywa Komisję i ESDZ do opracowania – możliwie jak najszybciej – kompleksowej unijnej strategii dla regionu Morza Czarnego; podkreśla, że postanowienia strategii Unii Europejskiej w zakresie bezpieczeństwa morskiego powinny być stosowane także w odniesieniu do Morza Czarnego; wzywa do dokonania przeglądu europejskiej strategii bezpieczeństwa i oczekuje, że przegląd europejskiej polityki sąsiedztwa uwzględniający wszystkie odpowiednie programy dla tego regionu doprowadzi do intensywniejszej współpracy w ramach wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony z krajami partnerskimi basenu Morza Czarnego;
26. podkreśla, że chociaż synergia czarnomorska jest w praktyce zawieszona, należy kontynuować skuteczną współpracę z krajami basenu Morza Czarnego; z zadowoleniem przyjmuje trwające misje w ramach wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony – misję doradcą UE, misję obserwacyjną UE i misję graniczną UE – będące istotnymi elementami podejścia UE do rozwiązywania długotrwałych konfliktów w tym regionie;

z zadowoleniem przyjmuje podejmowane przez państwa członkowskie wysiłki zmierzające do zwiększenia zdolności wojskowych krajów basenu Morza Czarnego, które mają na celu poprawę ich potencjału w zakresie reagowania na sytuacje kryzysowe w regionie; jest zdania, że UE potrzebuje odważnego podejścia zorientowanego na wyniki, szczególnie w obszarze gospodarki, obrony i bezpieczeństwa, aby się wewnętrznie wzmocnić, zaktualizować i usprawnić istniejące instrumenty oraz poprawić swoje zdolności w zakresie reagowania na zachodzące w sąsiedztwie zmiany, które mają wpływ na bezpieczeństwo europejskie;

27. podkreśla zasadnicze znaczenie koordynacji działań z NATO, zwłaszcza z państwami basenu Morza Czarnego będącymi członkami sojuszu, oraz z USA, gdyż basen Morza Czarnego stanowi kluczowy element bezpieczeństwa euroatlantyckiego; podkreśla, że modernizacja i zwiększenie zdolności wojskowych krajów basenu Morza Czarnego, które należą do UE i NATO, ma kluczowe znaczenie dla zapewnienia bezpieczeństwa i stabilności w regionie; z zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie NATO do wspierania regionalnych wysiłków krajów basenu Morza Czarnego na rzecz zapewnienia bezpieczeństwa i stabilności; podkreśla konieczność wsparcia ze strony UE i NATO na rzecz utrzymania przez Morze Czarne statusu otwartego obszaru gospodarczego; wzywa OBWE, by zwiększyła zakres swoich działań na rzecz bezpieczeństwa Morza Czarnego; wzywa UE do wsparcia zwiększonej obecności OBWE i nowych inicjatyw OBWE w tym regionie, co przyczyni się do uspokojenia sytuacji w zakresie bezpieczeństwa;
28. przypomina, że szczególnie z uwagi na sytuację dotyczącą bezpieczeństwa w basenie Morza Czarnego wszystkie państwa członkowskie UE muszą mieć zapewniony ten sam poziom bezpieczeństwa zgodnie z art. 42 ust. 7 TUE;
29. z zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie państw członkowskich NATO do zapewnienia bezpieczeństwa zbiorowego oraz, w razie konieczności, do zastosowania art. 5 traktatu waszyngtońskiego; z zadowoleniem przyjmuje decyzję podjętą na szczycie NATO w Walii w sprawie działań dotyczących gwarancji strategicznych oraz plan działania na rzecz gotowości, które mają istotne znaczenie dla zapewnienia bezpieczeństwa państwom członkowskim NATO, których to najbardziej dotyczy; wzywa NATO do dalszego rozwoju swoich zdolności do obrony cybernetycznej i przeciwrakietowej, w tym w regionie Morza Czarnego, a także do opracowania planów awaryjnych, których celem jest odstraszenie oraz reakcja na wojnę asymetryczną i hybrydową;
30. wzywa Komisję do wsparcia państw członkowskich w podejmowanych przez nie wysiłkach na rzecz zidentyfikowania rozwiązań pozwalających zwiększyć budżet na obronę do poziomu 2%; z zadowoleniem przyjmuje złożone przez członków NATO na ostatnim szczycie sojuszu w Newport zobowiązanie do dbania o to, by ich wydatki na obronność osiągnęły do 2024 r. poziom co najmniej 2% PKB; wyraża zaniepokojenie z powodu ogłoszenia przez niektórych sojuszników zamiaru dokonania nowych cięć w wydatkach na obronność; w związku z tym przypomina o art. 3 traktatu waszyngtońskiego;
31. przypomina, że chociaż złożone w 2008 r. przez Gruzję i Ukrainę wnioski o uczestnictwo w planie działań na rzecz członkostwa w NATO nie zostały przyjęte, to

jednak podczas szczytu w Bukareszcie NATO ogłosiło, że Gruzja i Ukraina staną się członkami sojuszu; zauważa, że na skutek wojny w Gruzji w 2008 r. oraz bezprawnej aneksji Krymu w 2014 r. Rosja okaleczyła terytorialnie te dwa państwa, sprawiając, że nie mogą się one starać o członkostwo w NATO; jest zdania, że choć NATO nie może bezpośrednio bronić Gruzji ani Ukrainy, to jednak ma moralny obowiązek wspierania ich zdolności do samodzielnej obrony;

32. podkreśla, że NATO powinno utrzymać swoją ogólną przewagę na morzu i w powietrzu w basenie Morza Czarnego oraz zdolność do monitorowania tego regionu;
33. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącej Komisji / wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, a także rządów i parlamentom państw członkowskich UE oraz wszystkim krajów basenu Morza Czarnego.

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	4.5.2015
Wynik głosowania końcowego	+ : 42 - : 13 0 : 1
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Lars Adaktusson, Michèle Alliot-Marie, Francisco Assis, Petras Auštrevičius, Bas Belder, Goffredo Maria Bettini, Mario Borghezio, Klaus Buchner, Fabio Massimo Castaldo, Lorenzo Cesa, Aymeric Chauprade, Arnaud Danjean, Mark Demesmaeker, Georgios Epitideios, Anna Elżbieta Fotyga, Eugen Freund, Michael Gahler, Sandra Kalniete, Eduard Kukan, Barbara Lochbihler, Sabine Lösing, Andrejs Mamikins, Ramona Nicole Mănescu, David McAllister, Francisco José Millán Mon, Javier Nart, Ioan Mircea Pașcu, Tonino Picula, Kati Piri, Cristian Dan Preda, Jozo Radoš, Sofia Sakorafa, Jaromír Štětina, Charles Tannock, Johannes Cornelis van Baalen, Geoffrey Van Orden
Zastępcy obecni podczas głosowania końcowego	Reinhard Bütikofer, Neena Gill, Ana Gomes, Andrzej Grzyb, Liisa Jaakonsaari, Anneli Jäätteenmäki, Marek Jurek, Antonio López-Istúriz White, Norbert Neuser, Urmas Paet, Gilles Pargneaux, Soraya Post, Marietje Schaake, Renate Sommer, István Ujhelyi, Traian Ungureanu, Paavo Väyrynen, Janusz Zemke
Zastępcy (art. 200 ust. 2) obecni podczas głosowania końcowego	Victor Boștinăru, Jonás Fernández